

Aanvullende argumentatie tegen het gebruik van biomassa.

[Naar aanleiding van de hoorzitting in de Tweede Kamer op 14-10-2020, waarvoor verschillende partijen een 'position paper' hebben ingediend:

https://www.tweedekamer.nl/debat_en_vergadering/commissievergaderingen/details?id=2020A03564&s=09]

Sinds de publicaties van de (*halfslachtige*) rapporten hierover van PBL en SER zijn politieke partijen onder druk gekomen van hun achterban en van burgers die zich bewust werden van de drogredeenen waarmee voor hen hinderlijke en dure biomassa centrales werden gebouwd. Voornamelijk voor warmte, maar ook voor elektriciteit. Burgers hebben geen profijt.

Gesteund door een EU-rekentruc werd de CO₂ uitstoot gebagatelliseerd. In het kort zijn de bezwaren tegen energiegebruik van **alle vormen van biomassa, dus ook biofuels, biogas e.d.**:

- + per eenheid opgewekte energie de hoogst mogelijke uitstoot van CO₂, met andere vervuiling.
- + vanwege de lage energie dichtheid zijn grote oppervlakten bossen, singels en lanen of landbouwgronden nodig. Na de oogst van biomassa blijven onvoldoende kwaliteiten over om maatschappelijke functies (biodiversiteit, houtvoorziening, voedselvoorziening, werkvoorziening) te vervullen.

Als er ambitieuze klimaat- en milieudoelen te realiseren vallen dan is biomassa dus geen geschikte energiebron. Ook niet een klein beetje. Ook niet als restmateriaal.

In de bijdrage van *Louise Vet en Martijn Katan* worden de bezwaren verwoord. Eigenlijk een invulling van de tekortkomingen in de rapportages van PBL en SER.

In de overige bijdragen (vooral van de bedrijven die met subsidie profiteren van biomassa stook) worden diverse drogredeenen genoemd waarom biomassa nog wel kan of nog wel zou moeten. Enkele daarvan vergen aanvullende informatie om te begrijpen waarom het drogredeenen zijn:

1. Anders halen we de klimaatdoelen niet.

Ook met behoud van de reKentruc zal de werkelijke, hoge uitstoot worden bepaald door chemische en natuurkundige wetten. Juist met biomassa halen we de doelen met betrekking tot verminderde uitstoot niet. Het is altijd nog minder erg om met het fossiele alternatief door te gaan.

2. Met criteria voor duurzame biomassa kan het wel.

Helaas die zijn er niet. Zogenaamd duurzame biomassa heeft dezelfde eigenschappen als niet-duurzame. Bij verbranding is de uitstoot per eenheid opgewekte energie identiek. Daar heeft het gebruikte systeem NTA 8080 of RED II (waar SBB en andere bedrijven zich op beroepen) ook geen revolutionaire inzichten voor gegeven. Vervolgens wordt beweerd dat er bossen zijn die de CO₂ weer duurzaam vastleggen en dan heet de certificatie FSC, PEFC of TPAC. Dan zou er wel biomassa te oogsten vallen. Helaas, als dat zo zou werken dan gebeurt dat pas na een lange periode, ver na de deadline dat wij onze klimaatdoelen moeten halen (*zie het verhaal van Louise Vet c.s.*).

Overigens, bij de Principes en Criteria van deze systemen zijn geen voorwaarden opgenomen om het beheer van bossen dusdanig te behartigen dat de houtaanwas op peil blijft. In

tegendeel, dat wordt ontmoedigd. Juist houtaanwas zorgt voor vastlegging van overtollige CO₂. Dus certificering werkt niet voor de klimaatdoelen.

3. Via cascadering blijft tenslotte restmateriaal over wat wel voor energie te gebruiken valt.

Cascadering betekent dat een bouseigenaar of zagerij eerst de waardevolle stammen tot balken en planken verwerkt, die een duurzame bestemming kunnen krijgen. Het restmateriaal wordt dan in economisch opzicht aantrekkelijk als energiebron. Takken, stamresten en zaagsel krijgen dan waarde. Ook hier geldt dat de verbrandingseigenschappen gelijk blijven. Het kan economisch wel aantrekkelijk zijn, maar per eenheid opgewekte energie blijft de uitstoot hoger dan wanneer een fossiele bron gebruikt zou worden. Het klimaatdoel wordt niet gediend. Jammer, maar daar ging het toch om?

Een vergelijkbare discussie vindt plaats bij afvalverwerking. Alle resten met koolstof houdende stoffen (hout, plaatmateriaal, plastics etc..) zorgen voor meer uitstoot dan gewenst vanuit klimaatbeleid.

In aansluiting op dit gebruik van restmateriaal (als zogenaamd groene bron) wordt gelukkig ook het gebruik van hout en houtvezels in duurzame producten (bouwmaterialen) aanbevolen. Dat kan geen argument zijn om dan een deel van het materiaal als brandstof te gebruiken. Er zijn op dit moment veel initiatieven om juist dat materiaal op innovatieve manier voor allerlei doeleinden, onder meer voor isolatie en constructie te gebruiken. Hout en houtvezels zorgen in duurzame producten voor opslag van koolstof.

Takken en ander restmateriaal dienen bovendien zo veel mogelijk in het bos achter te blijven voor organisch materiaal (*adsorptiecapaciteit bodem, zie ook bijdrage Louise Vet*).

4. Bossenstrategie zal zorgen voor meer bomen en dus meer opvang van CO₂...

Helaas is dat niet het geval. Er verdwijnt meer bos dan erbij komt. De plannen voor extra bos zien er soms ambitieus uit maar met weinig realiteitszin (weinig beschikbare gronden, budgetten niet toereikend). De huidige bossen laten bovendien een afnemende gemiddelde houtaanwas zien. Dat betekent dus dat er in afnemende mate wordt bijgedragen aan het weer vastleggen van de overtollige CO₂. In de voorstellen voor een nieuwe bossenstrategie wordt daar onvoldoende rekening mee gehouden. Bovendien zijn de oogstmethoden voor biomassa niet gericht op betere groei van het overblijvende bos. Het is dus een fabeltje dat we rustig biomassa kunnen blijven stoken omdat de koolstof weer zal worden vastgelegd. De toestand van ons bos zal nog geruime tijd (waarschijnlijk veel langer dan 100 jaar) dusdanig zijn dat de klimaatdoelen steeds verder weg raken.

Bij het aanhoren van de discussie in de Tweede Kamer kunnen deze punten wellicht helpen om de verschillende redeneringen om het eigen belang te begrijpen, maar bovendien om te begrijpen dat met deze partijen de klimaatdoelen beslist niet gehaald zullen worden. Louise Vet zal ongetwijfeld extra punten noemen. Zij is het eerst aan het woord, daarna volgen uitsluitend bijdragen uit het land van de fabeltjes, ook van organisaties als Natuur en Milieu en Milieudefensie.

Een aparte vermelding nog voor de Ver. Ned. Gemeenten. De VNG voelt de hete adem van de burgers, die de vele bezwaren van biomassa centrales onderkennen. De VNG blijft in een spagaat, want echt luisteren naar de burger is er niet bij en die centrales moeten er toch komen of blijven.

Wageningen, 13 oktober 2020, Leffert Oldenkamp